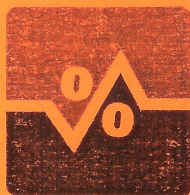

VI МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

СХІДНОУКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ
ЕКОНОМІКИ ТА УПРАВЛІННЯ

«ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ ЕКОНОМІКИ»

13-14 лютого 2015 року

Запоріжжя

**Східноукраїнський інститут
економіки та управління**

VI МІЖНАРОДНА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

«ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ ЕКОНОМІКИ»

13-14 лютого 2015 року

Частина I

VI МЕЖДУНАРОДНАЯ
НАУЧНО-ПРАКТИЧЕСКАЯ КОНФЕРЕНЦИЯ

«ПРОБЛЕМЫ СОВРЕМЕННОЙ ЭКОНОМИКИ»

13-14 февраля 2015 года

Часть I

Запоріжжя
2015

УДК 330(063)

ББК 65.0я43

П 78

У збірнику представлені матеріали VI Міжнародної науково-практичної конференції «Проблеми сучасної економіки».

У збірник увійшли матеріали секцій: «Мікроекономіка», «Інституціональна економіка», «Економіка галузевих ринків», «Економіка суспільного сектору», «Економіка освіти», «Економіка праці», «Економіка розвитку», «Міжнародна економіка».

Наукове видання призначене для науковців, практиків, викладачів, аспірантів і студентів економічних спеціальностей, а також для широкого кола читачів.

Усі матеріали публікуються в авторській редакції.

Проблеми сучасної економіки: збірник матеріалів VI Міжнародної П 78 науково-практичної конференції (м. Запоріжжя, 13-14 лютого 2015 року) / Східноукраїнський інститут економіки та управління. У 2-х частинах. – Запоріжжя: ГО «СІЕУ», 2015. – Ч. 1. – 116 с.

Проблемы современной экономики: сборник материалов VI Международной научно-практической конференции (г. Запорожье, 13-14 февраля 2015 года) / Восточноукраинский институт экономики и управления. В 2-х частях. – Запорожье: ОО «ВИЭУ», 2015. – Ч. 1. – 116 с.

УДК 330(063)
ББК 65.0я43

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. МІКРОЕКОНОМІКА

Бухун Ю.В.

ІНВЕСТИЦІЇ В КОСМІЧНУ ГАЛУЗЬ УКРАЇНИ ЯК ПЕРСПЕКТИВА РОЗВИТКУ НАУКОМІСТКОГО ВИРОБНИЦТВА	6
--	---

СЕКЦІЯ 2. ІНСТИТУЦІОНАЛЬНА ЕКОНОМІКА

Абасс К. Джауд

ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ РЕСУРСНИМ ПОТЕНЦІАЛОМ ПРОМИСОВИХ ВУЗЛІВ В МЕЖАХ ТЕРИТОРІАЛЬНО-ВИРОБНИЧИХ СТРУКТУР НА ОСНОВІ МАТРИЧНОГО МЕТОДУ	9
--	---

Скиба М.В.

У ПОШУКАХ ЗАРОДЖЕННЯ ІНСТИТУЦІОНАЛІЗМУ В УКРАЇНІ	12
--	----

Ужва А.М.

СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ РЕГІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ	14
--	----

СЕКЦІЯ 3. ЕКОНОМІКА ГАЛУЗЕВИХ РИНКІВ

Богатирчук-Кривко С.К.

ОСОБЛИВОСТІ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ЗЕМЕЛЬНИМИ РЕСУРСАМИ В СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ	17
---	----

Долбісна Д.В., Войтко О.С.

ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ ВИТРАТ НА ВИРОБНИЦТВО БІОПАЛИВА	18
--	----

Дуда В.П.

ОБГРУНТУВАННЯ НАБОРУ ЦІЛЕЙ СТРАТЕГІЇ ПРЕВЕНТИВНОЇ РЕСТРУКТУРИЗАЦІЇ ПІДПРИЄМСТВ МОЛОЧНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ	21
---	----

Нурпеисова Л.Б.

КЛАСТЕРНАЯ СТРАТЕГИЯ ОРГАНИЗАЦИИ СТЕКОЛЬНОГО ПРОИЗВОДСТВА И ОЦЕНКА ЭФФЕКТИВНОСТИ ЕЕ РЕАЛИЗАЦИИ	24
--	----

Омарова А.М.

РЕСТОРАННЫЙ БИЗНЕС КАК СПЕЦИФИЧЕСКИЙ ВИД ПРЕДПРИНИМАТЕЛЬСКОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ	28
---	----

Тисевич Б.М.

СТРАТЕГІЧНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОГО БІЗНЕСУ УКРАЇНИ	31
--	----

СЕКЦІЯ 4. ЕКОНОМІКА СУСПІЛЬНОГО СЕКТОРУ

Воронцова А.С.

РОЗВИТОК СОЦІАЛЬНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА: ПОЗИТИВНІ ТА НЕГАТИВНІ ФАКТОРИ	34
---	----

Данко-Ютіш Н.І.

ПЕРЕДУМОВИ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГО ЗЕЛЕНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ, ЙОГО ВПЛИВ НА ДОВКІЛЛЯ І ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМ СЕЛА	36
--	----

Жупаненко А.В.

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ СУСПІЛЬНОГО БЛАГА РЕКРЕАЦІЙНО-ТУРИСТИЧНОЇ СФЕРИ	39
--	----

Пепчук С.М. ПОЗИЦІОНУВАННЯ ЯК СТРАТЕГІЧНИЙ ІНСТРУМЕНТ РЕГІОНАЛЬНОГО МАРКЕТИНГУ	42
Петришина Н.В. ЕКОНОМІЧНИЙ ЗМІСТ УСУСПІЛЬНЕННЯ ВИРОБНИЦТВА	44
Прудіус О.В. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ: ЕКОНОМІЧНИЙ АСПЕКТ	47

СЕКЦІЯ 5. ЕКОНОМІКА ОСВІТИ

Тимко Є.В., Пурій Г.В. ФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІЧНОГО СВІТОГЛЯДУ ТА АКТИВІЗАЦІЯ ІННОВАЦІЙНО-ТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ	51
Шевченко Л.С. ОСВІТНІЙ РИНОК: ВЗАЄМОДІЯ ВИРОБНИКА, СПОЖИВАЧА І ЗАМОВНИКА ЗНАТЬ	54

СЕКЦІЯ 6. ЕКОНОМІКА ПРАЦІ

Біліченко С.П. АНАЛІЗ МОЖЛИВОСТЕЙ АКТИВІЗАЦІЇ РЕГІОНАЛЬНИХ РИНКІВ ПРАЦІ В УМОВАХ ДІЮЧИХ ОБМЕЖЕНЬ	57
Лавриненко Л.М. ЛЮДСЬКИЙ КАПІТАЛ ТА ГУМАНІЗАЦІЯ І ГУМАНІТАРИЗАЦІЯ ОСВІТИ	60
Лелека О.О. УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ	63
Палигач Я.А. МОТИВАЦІЯ ПЕРСОНАЛУ – СКЛАДОВА РОЗВИТКУ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ, ЯКІ ЗАЙМАЮТЬСЯ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ	67
Перегудова Т.В. СОЦІАЛЬНІ РИЗИКИ НЕСТАНДАРТНОЇ ЗАЙНЯТОСТІ ТА МЕТОДИ ЇХ МІНІМІЗАЦІЇ	69

СЕКЦІЯ 7. ЕКОНОМІКА РОЗВИТКУ

Аванесова Н.Е. КЛЮЧОВІ АСПЕКТИ ЗМІЦНЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ОБОРОННОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ	74
Антохов А.А. ЛОКАЛЬНО-РЕГІОНАЛЬНИЙ РОЗВИТОК ЕКОНОМІКИ В ПЛОЩИНІ ГЛОБАЛІСТИЧНИХ ВИКЛИКІВ	77
Байсентов А.М. СОВРЕМЕННОЕ СОСТОЯНИЕ И ТЕНДЕНЦИИ РАЗВИТИЯ РЕГИОНОВ КАЗАХСТАНА	80
Голікова К.П. РЕЙТИНГОВА ОЦІНКА СТАНУ ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ ЗА РЕГІОНАМИ УКРАЇНИ	83
Голобородько Т.В. ІНВЕСТИЦІЙНА ПРИВАБЛИВІСТЬ АГРАРНОЇ СФЕРИ УКРАЇНИ	86

Кирилюк В.С. АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ УЗГОДЖЕННЯ ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНИХ ІНТЕРЕСІВ СТЕЙКХОЛДЕРІВ	89
Кривохатько Н.Д. ПРИНЦИПИ РЕЙТИНГУВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ УПРАВЛІНСЬКОГО ПЕРСОНАЛУ МАШИНОБУДІВНОГО ПІДПРИЄМСТВА	92
Куценко А.С. ІНВЕСТИЦІЇ ЯК ФАКТОР ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ ВІТЧИЗНЯНОЇ ЕКОНОМІКИ.....	94
Паршин Ю.І. МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ДОСЛІДЖЕННЯ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА	96
Пасічник Ю.В. СИНХРОНІЗАЦІЯ ЕКОНОМІЧНИХ РЕФОРМ В УКРАЇНІ	99
Петренко К.В. ПРОБЛЕМИ ВІДСТАЛИХ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ	101
Сментина Н.В. КЛЮЧОВІ АСПЕКТИ ПЛАНУВАННЯ ІНСТРУМЕНТАРІЮ ДОСЯГНЕННЯ СТРАТЕГІЧНОГО БАЧЕННЯ ТА КОНТРОЛЮ УСПІШНОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЙ	105
Щербина О.О. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ УКРАЇНИ	108
 СЕКЦІЯ 8. МІЖНАРОДНА ЕКОНОМІКА	
Бурлай Т.В. ИНСТИТУЦИОНАЛЬНЫЕ ПРОБЛЕМЫ РАЗВИТИЯ ЕС КАК ФАКТОР КОНВЕРГЕНЦИИ УКРАИНСКОЙ И ЕВРОПЕЙСКОЙ ЭКОНОМИК.....	112

задоволені потреби цільової групи споживачів; які можливості є в міста, щоб підняти рівень своєї відповідності потребам цільової групи споживачів.

Стратегію позиціонування міста слід вибирати залежно від того, хто є споживачем міського продукту, що є метою споживання (проживання, комерційна діяльність, відпочинок та ін.) і які очікування цільових споживачів. Певні конкурентні переваги міста повинні відповідати відносній важливості споживчих очікувань.

Важливо знати, які фактори сприяють підвищенню конкурентоспроможності міста. Кожен з них показує наявність в міста певних споживчих властивостей, затребуваних або особливо цінних, які складають конкурентні переваги міста.

Таким чином, позиціонування міста слід розглядати не як окремих елемент комунікаційної політики або сукупність заходів, спрямованих на вивчення існуючої, вже складеної в свідомості цільових груп споживачів позиції міста, а як довгострокову стратегію, активно реалізуючи яку, органи місцевого самоврядування можуть впливати на зміну позиції і тим самим підвищувати привабливість міста в очах потенційних споживачів.

Стратегія позиціонування міста, на думку автора, є фундаментальним інструментом маркетингу міста, задає напрям розвитку міста, ставить і вирішує перспективні завдання. У контексті планованого перспективного позиціонування міста просування його інтересів стає осмисленим і цілеспрямованим. Тому місту, що має ясну і чітку стратегію позиціонування, легко планувати маркетингову програму, критерієм успішності якої є досягнення одного або декількох стратегічних показників ефективності розвитку міста.

Список використаних джерел:

1. Балик Т.В. Управління конкурентоспроможністю міста / Т.В. Балик // Коммунальное хозяйство городов. Научно-технический сборник. – 2012. – № 92. – С. 11-19.
2. Завізна Н.С. Сутність та особливості забезпечення конкурентоспроможності міста / Н.С. Завізна // Національна економіка. Інтелект XXI. – 2014. – № 4. – С. 48-53.

Петришина Н.В.

*кандидат економічних наук,
доцент кафедри економічної теорії*

*Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова
м. Київ, Україна*

ЕКОНОМІЧНИЙ ЗМІСТ УСУСПІЛЬНЕННЯ ВИРОБНИЦТВА

Однією з основних проблем економічної теорії, яку ще класики марксизму ставили у ряд фундаментальних є проблема усупільнення виробництва, яка не втрачає актуальності впродовж декількох тисячоліть, оскільки усупільнення виробництва являє собою складний діалектичний процес подолання замкнутості, відособленості виробників, а також споживачів як в організаційно-технічному, так і соціально-економічному відношенні.

Методологічна основа дослідження процесу усупільнення виробництва подана у роботах класиків марксизму-ленінізму. К. Маркс і Ф. Енгельс

аналізують матеріальні умови становлення усупільнення виробництва як соціально-економічного процесу, закономірності його розвитку в різних суспільно-економічних формаціях, і насамперед при капіталізмі. Вони з'ясовують роль усупільнення виробництва в становленні капіталістичного виробництва в формуванні його кількісних і якісних характеристик, як соціально-економічної системи, загостренні основного протиріччя капіталізму, в підготовці матеріальних передумов заміни його соціалізмом.

Усупільнення виробництва характерно для всіх етапів розвитку суспільства і є загальноісторичним процесом, який відображає об'єктивну, постійно прогресуючу тенденцію. Вчені розглядали підвищення рівня усупільнення як об'єктивний закон суспільного розвитку або як загальний економічний закон, що відбиває причинно-наслідкові зв'язки в умовах і способах з'єднання речових й особистих факторів виробництва, у характері взаємодії продуктивних сил і виробничих відносин.

Процес усупільнення є однією з найважливіших об'єктивних закономірностей розвитку суспільного виробництва. Він характеризується розширенням і поглибленням економічних зв'язків у праці, у всьому суспільному виробництві на основі поділу й кооперації праці. Сутність усупільнення можна розкрити лише через аналіз процесу розвитку продуктивних сил і виробничих відносин, що постійно й безупинно здійснюється в різних соціально-економічних системах. При цьому умовою виникнення й здійснення усупільнення є поява й розвиток спільної участі багатьох людей у тому самому процесі виробництва. Рівень усупільнення виробництва характеризує економічну зрілість суспільства, свідчить про вдосконалення продуктивних сил, про зміни в технічному базисі виробництва, що супроводжуються переворотами в функціях робітників й у суспільних комбінаціях процесу праці.

Усупільнення виробництва – об'єктивний закономірний процес розвитку суспільного характеру виробництва, який виражається подальшим вдосконаленням знарядь праці, ростом продуктивних сил і масштабів виробництва, поглибленням суспільного поділу праці. Спеціалізація та кооперування виробництва посилюють зв'язок і взаємозалежність між окремими виробниками, багато розрізаних виробництв зливаються в один суспільний процес виробництва. Усупільнення виробництва має історичний характер свого розвитку.

Усупільнення виробництва відбувається на основі різних форм власності. В колишньому СРСР цей процес відбувався на основі націоналізації усіх основних засобів виробництва в промисловому та сільськогосподарському виробництві і створення суспільної (державної) форми власності. Такий прискорений процес усупільнення виробництва мав свої позитивні і негативні сторони. Індустріалізація призвела до створення великого машинного виробництва, в усіх галузях народного господарства і особливо в промисловості. Досвід засвідчив неспроможність і шкідливість політики гігантоманії як в промисловому, так і в сільськогосподарському виробництві (гігантський реактор на Чорнобильській АЕС). У сільському господарстві створення центральних садіб, гігантських колгоспів і радгоспів зруйнувало, стерло з лиця землі тисячі і тисячі сіл, їх відновлення майже неможливе. В колишньому СРСР бюджет держави формувался не за рахунок переробної промисловості, а за рахунок реалізації нафти, газу, лісу, інших природних ресурсів, а також вино-горілчанних виробів [1, с. 600].

За С.В. Мочерним, усупільнення виробництва – об'єктивний процес розвитку суспільного характеру виробництва, що виявляється в поглибленні суспільного поділу праці, посиленні взаємозв'язку і взаємозалежності економічно відособлених господарських одиниць, галузей і сфер народного господарства. Усупільнення виробництва має історичний характер, оскільки відображає рівень розвитку продуктивних сил і техніко-економічних відносин (загалом технологічного способу виробництва).

Конкретними формами вияву усупільнення виробництва на макрорівні в межах національного господарства є: збільшення маси засобів праці та їх ускладнення; концентрація й централізація засобів виробництва на великих підприємствах; концентрація виробництва; підвищення загальноосвітнього, професійного та культурного рівнів працівників, їх організованості й свідомості; посилення їх міграції та зростання потреб; концентрація наукових досліджень і розробок на підприємствах, зосередження процесу технічних винаходів і вдосконалень; зростання розмірів і збільшення питомої ваги великих підприємств у кожній галузі, посилення контрактних відносин між ними і дрібними та середніми підприємствами; організація спільних підприємств, виникнення промислово-торгових комплексів; обмін патентами, ліцензіями, науково-технічною інформацією між великими підприємствами та ін. Формами вияву усупільнення виробництва на макрорівні є: збільшення кількості галузей і посилення взаємозв'язків між ними; державне регулювання, програмування та прогнозування економіки; розвиток національного ринку; національне економічне планування. В Україні в 90-х ХХ ст. рівень усупільнення виробництва істотно знизився на макро- і мікрорівні, що виявилось у руйнуванні державного управління економікою, подрібненні великих підприємств, у послабленні взаємозв'язків між галузями (внаслідок значної їх руйнації) та ін. [2, с. 777].

Поглиблення суспільного поділу праці, спеціалізації виробництва обумовило процеси його концентрації, кооперації праці, зростання рівня усупільнення виробництва. Зростання суспільного характеру виробництва долає певною мірою вузькі межі індивідуальної приватної власності. Поряд з нею виникають колективна, акціонерна, кооперативна, державна та інші форми.

Об'єктивно зростання рівня усупільнення є незаперечним фактором. Капіталізм вільної конкуренції переріс у свою вищу – монополістичну стадію, у першій половині ХХ ст. підкорив буржуазну державу і переріс у державно-монополістичний капіталізм. Становлення соціалізму уявлялося як перетворення засобів виробництва у державну, загальнодержавну власність шляхом націоналізації засобів виробництва, а суть його як з огляду на продуктивні сили, так і на виробничі відносини, зводилася до загальнонародного усупільнення виробництва, якому, цілком відповідає загальнонародне привласнення засобів виробництва. Усупільнення у загальнодержавних масштабах виявилось суто формальним, не відбивало реальних потреб розвитку продуктивних сил, а загальнонародна власність стала джерелом безгосподарності, безвідповідальності, приниження людини та її ролі у суспільно-економічному розвитку [4, с. 108].

Усупільнення виробництва, розвиток і наповнення реальним змістом таких його форм прояву, як концентрація та централізація, спеціалізація і кооперація, інтеграція, не могли не позначитися на системі відносин власності, що знаходить свій прояв у появі нових її форм, змінах у характері відносин між основними

суб'єктами економіки тощо. Такі зміни, відбиваючи процеси збагачення, урізноманітнення системи потреб та інтересів суб'єктів відносин власності, породжують нові форми їх взаємодії, у тому числі і з державою [3, с. 42].

Значення поглибленого вивчення та розробки даної проблеми визначається кількісними та якісними змінами в розвитку процесу усупільнення, посиленням його впливу на ріст ефективності суспільного виробництва, посиленням тісноти зв'язків між ланками економіки, вирішення найбільш актуальних проблем ринкової економіки, реалізацію можливостей економіки, які постійно зростають. Підвищення рівня усупільнення виробництва, яке досягається завдяки створенню виробничих об'єднань, розширює коло функцій, які виконує держава та все більше підпорядковує їх задачам посиленню безпосереднього суспільного характеру виробництва. Отже, процеси розвитку продуктивних сил, усупільнення виробництва, соціально-економічних відносин викликають до життя трансформаційні зміни у природі держави, системі її функцій, призводять до зростання її ролі у відтворенні ринкового середовища на якісно новій, соціально орієнтованій основі. З підвищенням рівня усупільнення виробництва роль держави зростає, а цілі її економічної політики трансформуються.

Список використаних джерел:

1. Генеза ринкової економіки(політекономія, мікроекономіка, макроекономіка, економічний аналіз, економіка підприємства, менеджмент, маркетинг, фінанси, банки, інвестиції, біржова діяльність): Терміни, поняття, персоналії. Укладачі: В.С. Іфтемичук, В.А. Григорьев, М.І. Маниліч, Г.Д. Шутак. За наук. ред. Г.І. Башнянина і В.С. Іфтемичука. – К.: «Магнолія плюс», 2004. – 688 с.
2. Економічна енциклопедія: У трьох томах. Т. 1. / Редкол.: С.В. Мочерний (відп. ред.) та ін. – К.: Видавничий центр «Академія», 2000. – 864 с.
3. Зайцев Ю.К., Буряк О.В. Розвиток форм і відносин власності як наслідок усупільнення виробництва та чинник появи нових функцій держави // Вчені записки: Наук. зб. – Вип. 7 / Відп. ред. А. Ф. Павленко. – К.: КНЕУ, 2005. – С. 42–52.
4. Чухно А.А.Твори:У 3 томах / НАН України, Київ. Нац. Ун-т ім.Т.Шевченка, Наук.-дослід. Фін. Ін-т при М-ві фін. України. – К., 2006. – Т. 1: Становлення і розвиток ринкової економіки. – 2006. – 592 с.

Прудис О.В.

*магістрант кафедри економіки підприємства,
фінансів та фінансово-економічної безпеки*

*Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини
м. Умань, Черкаська область, Україна*

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ: ЕКОНОМІЧНИЙ АСПЕКТ

Поширення взаємозв'язків і взаємозалежностей у сучасному світі робить його дедалі вразливішим. Нові прояви вразливості з'являються і змінюються в результаті більшої відкритості світового співтовариства, ускладнення технологічних систем, зростаючої залежності від електронних систем інформації та зв'язку, взаємозв'язаних і дедалі більш щільних транспортних мереж. Втрата

Наукове видання

ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ ЕКОНОМІКИ

Збірник матеріалів

VI Міжнародної науково-практичної конференції

Частина I

Видано в авторській редакції

Адреса для листування: 69000, м. Запоріжжя, п-т Леніна, 109, офіс 214
телефон +38 095 314 96 69
E-mail: office@siee.zp.ua

Підписано до друку 18.02.2015. Формат 60x84/16.
Папір офсетний. Гарнітура Times New Roman. Цифровий друк.
Ум.-друк. арк. 6,74. Тираж 100. Замовлення № 1815-41.
Ціна договірна. Віддруковано з готового оригінал-макета.

Надруковано у поліграфічному центрі
Східноукраїнського інституту економіки та управління